

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **Ing. S. Š.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem
sídlem Slavíkova 1568/23, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, IČO 00064581
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **B. Š.**, narozený dne X
bytem X

v řízení žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2019, č. j. MHMP 1937428/2019,
sp. zn. S-MHMP 580265/2019/STR

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 30. 9. 2019, č. j. MHMP 1937428/2019 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7 114 Kč, ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Ondřeje Tošnera, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí o dodatečném povolení stavby vydané odborem územního rozvoje a výstavby Úřadu městské části Prahy 8 (dále jen „stavební úřad“) dne 28. 11. 2018, sp. zn. MCP8 129401/2017/OV.Pes, č. j. MCP8 312153/2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně podaná spolu s osobou zúčastněnou na řízení (dále oba společně také jako „stavebníci“) ze dne 26. 9. 2017 (dále jen „žádost“) o dodatečné povolení stavby: *„Bytový dům Stejskalova, Praha 8 – Libeň – provádění stavby v rozporu s vydanými povoleními stavebního úřadu“* v Praze 8, při ulici Stejskalova, na pozemcích parc. č. XA a XB v katastrálním území X (dále jen „stavba“).

II. Prvostupňové rozhodnutí

2. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že stavba byla prováděna v rozporu s povoleními stavebního úřadu, a proto se stavebníky dne 9. 8. 2017 zahájil řízení o nařízení odstranění stavby.
3. V návaznosti na žádost žalobkyně (stavebníků) o dodatečné povolení stavby stavební úřad přerušil řízení o odstranění stavby a zahájil řízení o dodatečném povolení stavby. Vzhledem k tomu, že stavební úřad shledal podání stavebníků jako neúplné, vyzval je k doplnění žádosti výzvami ze dne 14. 11. 2017 a 19. 3. 2018. Stavebníci postupně doplňovali žádost.
4. Stavební úřad posléze stanovil termín konání ústního jednání, při němž shledal, že předložená výkresová část dokumentace vykazuje nepřesnosti. Stavební úřad také spatřil rozpor s právními předpisy v tom, že dokumentace uváděla zpracování v souladu s nařízením č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy (dále jen „Pražské stavební předpisy“), avšak ani v jedné zprávě žalobkyně neuvedla odkaz na soulad projednávaných stavebních úprav, které byly provedeny bez povolení stavebního úřadu, s jednotlivými paragrafy Pražských stavebních předpisů. Dle stavebního úřadu tak nebylo možné dovodit, podle jakého předpisu žalobkyně dokumentaci zpracovala.
5. Stavební úřad shrnul, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu důkazní břemeno nese žadatel o dodatečné povolení stavby. Protože stavební úřad poskytl stavebníkům dostatečnou lhůtu (od první výzvy stavebního úřadu uplynul více než rok) pro doplnění podkladů pro řízení tak, aby žádost měla potřebné náležitosti, a protože stavební úřad nemohl zjistit stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, žádost zamítl.
6. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítala geodetické zaměření pozemku prokazující, že stavba nezasahuje na cizí pozemek, že došlo k úpravě rastu stavebně technických otvorů a jejich členění, k čemuž daly dotčené orgány státní

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

správy souhlasná stanoviska, obhajovala úpravu 1.PP a vjezdu do garáží oproti přilehlé komunikaci, poukázala na souhlas dotčených orgánů s dispozičními změnami a namítala nezaslání protokolu o ústním jednání s připojenými výkresy tak, aby mohly být opraveny a předloženy stavebnímu úřadu.

III. Napadené rozhodnutí

7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel ze zjištění o povaze a rozsahu stavby, vyplývajících z územního rozhodnutí ze dne 18. 2. 2009, ze stavebního povolení ze dne 27. 3. 2013 a rovněž z rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením spočívající ve zvýšení úrovně podlahy v 1.PP a 1.NP a úpravě vstupní bezbariérové rampy na 6 schodů. V rozhodnutí konstatoval změny, které byly zjištěny při výkonu stavebního dozoru (změna vnějšího vzhledu stavby ve výšce, rastu stavebně technických otvorů, členění balkónů, ve zrušení vstupu do nebytových prostor, v úpravě vjezdu do garáží a ve vnitřních dispozičních změnách) a vyhodnotil, že se jedná o takové změny, které vyžadují změnu územního rozhodnutí a odůvodňují odstranění stavby. Žalovaný popsal průběh řízení o odstranění stavby, v jehož rámci bylo na základě žádosti stavebníků vedeno řízení o jejich žádosti o dodatečné povolení stavby a vyšel ze závěru stavebního úřadu, že stavebníci (tj. i žalobkyně) v řízení o dodatečném povolení stavby nesplnili třetí kumulativní podmínku § 129 odst. 3 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), tj. neprokázali, že stavba je v souladu s obecnými technickými požadavky na výstavbu, resp., že je v souladu s jednotlivými právními ustanoveními nařízení Rady hl.m. Prahy č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy. Projektová dokumentace, kterou stavebníci předložili k žádosti, nerespektovala náležitosti, které předepisuje vyhláška č. 499/2006 Sb., a to konkrétně v příloze č. 5, která stanovuje povinný obsah projektové dokumentace. Nebylo zřejmé, kam podřadit předloženou textovou část projektové dokumentace označenou „*Průvodní technická zpráva*“, jejímž obsahem je pouze informace o geodetickém zaměření a údaje o splnění požadavků dotčených orgánů. Dle žalovaného stavební úřad tedy postupoval správně, když odmítl přijmout dokumentaci s datem 12/2017, která nemá dostatečnou vypovídající schopnost, aby stavebníci mohli prokázat splnění zákonných podmínek. Ani další projektovou dokumentaci označenou datem 9/2017 a předloženou dne 30. 7. 2018 nemohl žalovaný akceptovat, když tato dokumentace se odvolává na neplatnou vyhlášku č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy. Žalovaný doplnil své odůvodnění o zjištění o rozšíření obchodní plochy a celkové plochy bytů a v souvislosti s tím považoval za neprokázaný výpočet dopravy v klidu.
8. Žalovaný se dále vypořádával s odvolacími námitkami žalobkyně.
9. Žalovaný považoval za bezpředmětnou námitku, že stavba nezasahuje na cizí pozemek, když uvedl, že nepochybně dodržení podmínky, že stavba bude provedena na pozemku parc. č. 2709 v kat. území Libeň.
10. K námitkám souhlasu dotčených orgánů státní správy ohledně změny - úpravy rastru stavebně technických otvorů, jejich členění a výplní žalovaný uvedl, že není podstatné, zda se jedná o navýšení či snížení prosklených ploch, ale podstatná je existence této změny.

11. Žalovaný oponoval námitce o provedení 1.PP dle projektu jako podzemního podlaží s tím, že výkres nedokládá tvrzení žalobkyně o vjezdu nájezdovou rampou, překonávající rozdíl oproti přilehlé komunikaci. Uvedl, že dokumentace předložená stavebníky je nepřehledná a neúplná, nelze přezkoumat soulad stavby s ustanoveními Pražských stavebních předpisů, tj. zda se jedná o podzemní či nadzemní podlaží ve vztahu k terénu po obvodu stavby.
12. K námitce, že u dispozičních změn jde o změny marginálního charakteru, žalovaný uvedl, že není problematický rozsah či charakter dispozičních změn, ale jejich provedení v rozporu s doloženou projektovou dokumentací.
13. K námitce nezaslání protokolu o ústním jednání a jeho příloh - stavebních výkresů stavebníkům, žalovaný uvedl, že stavebnímu úřadu zákon neukládá posílat účastníkům závěry z kontrolních prohlídek a protokoly.
14. Žalovaný v závěru napadeného rozhodnutí shledal, že stavebníci nesplnili podmínky pro dodatečné povolení stavby, a proto stavební úřad řízení o vydání dodatečného stavebního povolení zastavil (správně má být, že žádost stavebníků byla zamítnuta – pozn. soudu).

IV. Žaloba

15. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), a § 129 stavebního zákona.
16. Uvedla, že doplněnou dokumentací prokázala soulad stavby s Pražskými stavebními předpisy. Dle žalobkyně mohl stavební úřad žádost zamítnout pouze, pokud by došel k závěru, že stavba nesplňuje nějaký konkrétní požadavek tohoto předpisu. Jestliže stavební úřad žalobkyni vyzýval k doplnění její žádosti a vyzval ji, mimo jiné, k doplnění žádosti o soulad stavby s požadavky vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích, zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, nebyl důvod, aby nevyzval žalobkyni k doložení souladu stavby s Pražskými stavebními předpisy, pokud měl za to, že toto v dokumentaci chybí. Z výzvy stavebního úřadu ze dne 19. 3. 2018 žalobkyně nemohla seznat, že stavební úřad považoval dokumentaci za nedostatečnou. Až v případě, že by žalobkyně stavebním úřadem vyžádané nedoplnila, mohl stavební úřad řízení zastavit; k tomu však žalobkyně vyzvána nebyla (pokud by byla, vyžádané by doložila, jako tak učinila u ostatního stavebním úřadem požadovaného). Dle žalobkyně k zamítnutí žádosti nepostačovalo pouhé konstatování, že u stavby zachycené v předložené dokumentaci nebyl doložen soulad s požadavky Pražských stavebních předpisů, ale bylo nezbytné uvést, v čem tento právní předpis stavba nesplnila. Přezkum souladu stavby s požadavky právních předpisů totiž náleží stavebnímu úřadu, tj. stavební úřad měl přezkoumat, zda stavba uvedené splňuje, a případně proč nikoli. Pakliže by stavební úřad došel k závěru, že v dokumentaci nejsou odpovídajícím způsobem řešeny obecné požadavky na výstavbu, měl vyzvat žalobkyni k doplnění. Je na žadateli, do jaké míry uvedenou výzvu stavebního úřadu splní, ale tato výzva měla být každopádně učiněna.
17. Žalobkyně tedy shrnula, že stavební úřad pochybil, pokud žádost zamítl. Stavební úřad měl žalobkyni vyzvat k doložení chybějící části dokumentace, a teprve pokud by žalobkyně toto nedodala, mohl řízení zastavit. Pokud by žalobkyně požadované neprokázala a bylo by tak zjištěno, že stavba požadavky Pražských stavebních předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nesplňuje, mohl by stavební úřad její žádost zamítnout. Takto však postupováno nebylo a žádost žalobkyně byla rovnou zamítnuta. Tím, že tento postup stavebního úřadu žalovaný potvrdil, zatížil vadou i napadené rozhodnutí. V řízení bylo porušeno právo žalobkyně na poučení ze strany správního orgánu a na výzvu k doplnění její žádosti, což mělo za následek nezákonné rozhodnutí o zamítnutí žádosti.

18. Vzhledem k výše uvedenému žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V. Vyjádření žalovaného k žalobě

19. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně nedostala povinnosti dle § 129 odst. 3 stavebního zákona a i ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu (č. j. 5As 161/2012-36, č. j. 1As 46/2006-75) nesplnila hmotněprávní podmínky plynoucí z ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona. Ty nepodléhají hodnocení dle mírnějších kritérií, než jaká jsou kladena na řádné stavební povolení. Žalovaný poukázal na důkazní břemeno, které v řízení o dodatečném povolení stavby nese stavebník.
20. Dle žalovaného žalobkyně v rámci dodatečného povolení stavby předložila dokumentaci pro dodatečné povolení a následně další dokumentaci, a to vždy několik výkresů doplněných o průvodní zprávu, které však neměli dostatečnou vypovídající schopnost o změnách, které žalobkyně provedla v rozporu s územním rozhodnutím a stavebním povolením, a ani jedna neposkytovala informaci o tom, zda vůbec nepovolené změny stavby před jejím dokončením zohledňují požadavky na výstavbu plynoucí z Pražských stavebních předpisů. Tuto absenci nezhojila ani další v pořadí doložená dokumentace, která dle žalovaného prokázala nesoulad s územním rozhodnutím. Žalobkyně nedodržela půdorysnou stopu stavby vymezenou územním rozhodnutím, musela se tedy změnit zastavěná plocha. Žalobkyně nedodržela ani výšku stavby, což vyplývá až z třetí předložené dokumentace ze dne 30. 7. 2018 a z výkresů vyplynulo i jiné řešení technického zařízení stavby. Z dokumentace není zřejmé, zda tyto změny zohledňují územní a technické požadavky vymezené Pražskými stavebními předpisy. Za takové situace žalovaný odmítá, že by měl stavební úřad sdělovat žalobkyni, v čem stavba nesplňuje zmíněné předpisy. Neexistovala-li tato informace, nemohla žalobkyně objektivně prokázat, že splnila podmínku plynoucí z § 129 odst. 3 písm. c) stavebního zákona, tj. že stavba není v rozporu s obecnými technickými požadavky na výstavbu, a stavební úřad tuto informaci nemohl ověřit.
21. Vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění ke dni podání žádosti o dodatečné povolení stavby (ke dni 26. 9. 2017), v části A. 4 bod e) přílohy č. 5 požadovala po stavebníkovi poskytnout v dokumentaci údaje o dodržení technických požadavků na stavby. To znamená, že dokumentace pro dodatečné povolení měla obsahovat údaje o dodržení technických požadavků na stavby. Ani jedna z postupně žalobkyní dokládaných dokumentací však požadované údaje neposkytla.
22. Stavební úřad vyzval žalobkyni, aby předloženou projektovou dokumentaci uvedla do souladu s citovanou vyhláškou. Žalobkyně tedy byla vyzvána k doplnění dokumentace o údaje o dodržení technických požadavků na stavby. Žalobkyně tento požadavek

neakceptovala a místo toho předložila projekt statiky doplněný o výpočet a výkresy návrhů výztuží pro jednotlivé konstrukční prvky stavby.

23. V postupu stavebního úřadu, především ve způsobu upřesnění požadavků ve všech výzvách, které stavební úřad učinil, žalovaný shledal maximální snahu vyjít žalobkyni vstříc. Pokud žalobkyně předložila dokumentaci, která obsahuje několik výkresů a textovou část bez návaznosti a bez dostatečné vypovídající schopnosti o rozsahu provedených nepovolených změn, nelze stavebnímu úřadu vytýkat, že odkázal jen na vyhlášku, neboť by jinak musel opsat celé znění dané přílohy. Žalobkyně byla řádně vyzvána a postačilo, když stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí odkázal na nedoložení souladu stavby s předpisem. Pokud stavební úřad neuvedl, v čem stavba konkrétně nesplňuje Pražské stavební předpisy, učinit tak ani nemohl. Žalovaný dále popsal konkrétní stavebně technické parametry ve vztahu k výšce, k obytným a nebytovým plochám a k vnitřnímu technickému zařízení stavby, které vytvářely nesoulad s dokumentací v územním a stavebním řízení. K tomu uvedl, že skutečnost, že stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně nerozvedl technické požadavky, které žalobkyně svým podáním neprokázala, což mělo za následek zamítnutí žádosti, a žalovaný je v napadeném rozhodnutí nevyjmenoval, nemůže bez dalšího znamenat nezákonnost takového rozhodnutí. Žalovaný zpochybnil zásah do práv žalobkyně s tím, že nic nebrání žalobkyni podat novou žádost o dodatečné povolení stavby.
24. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

VI. Replika žalobkyně

25. Žalobkyně rozporovala tvrzení žalovaného, že v řízení o dodatečném povolení stavby neunesla důkazní břemeno prokázání souladu stavby s Pražskými stavebními předpisy. Namítala, že se jedná o právní posouzení věci dle předložené dokumentace a stavební úřad je tím orgánem, který je povolán k přezkumu souladu stavby s uvedeným právním předpisem. Poukázala na údaje v dokumentaci s tím, že vyhláška č. 499/2006 Sb. nepředepisuje, že by dokumentace musela obsahovat přímo citaci jednotlivých ustanovení daného předpisu s uvedením, kde a jak je splněno. S odkazem na výzvu stavebního úřadu ze dne 19. 3. 2018 uvedla, že stavební úřad pochybil, pokud její žádost zamítl z důvodu, že nebylo doloženo to, k čemu ji ani nevyzval.
26. Žalobkyně dále v replice nastínila genezi vyřizování stavebního povolení na předmětnou stavbu od zakoupení pozemku v r. 2002, s vylíčením okolností ovlivňujících průběh stavby včetně prodlužování řízení ze strany stavebního úřadu a odvolacích orgánů s tím, že tyto okolnosti vedly k zásahům do stávajícího projektu a ke změně stavby. Žalobkyně při vědomí odlišnosti stavby oproti stavebnímu povolení uvedla důvody, které vedly k rozdílu 1,24 m² skutečně zastavěné plochy (pro nestandardní tvar pozemku a jí tvrzené nezbytné technické úpravy) oproti ploše povolené. Oponovala stavebním úřadem zjištěné výškové disproporci, obhajovala technické vnitřní zařízení a zajištění dopravy v klidu a poukázala na souhlasná stanoviska dotčených orgánů státní správy.

VII. Duplika žalovaného

27. Žalovaný v duplice uvedl, že žalobkyně se opakovaně brání povinnosti prokázat, že splnila podmínky stanovené v § 129 odst. 3 stavebního zákona. Dle žalovaného je účelem řízení o

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

dodatečném povolení stavby dodatečné zhojení stavby spočívajícího v nerespektování zákona stavebníkem pod podmínkou, že dodatečné povolení stavba není v rozporu s veřejným zájmem a územním plánem. O skutečnosti, že nerespektování rozhodnutí o povolení stavby dosáhlo značných rozměrů, svědčí nejen nedodržení půdorysné stopy stavby, ale zejména nedodržení výškové hladiny stavby vymezené územním rozhodnutím, což se bezpochyby zásadním způsobem musí promítnout do dokumentace pro dodatečné povolení. Přitom obsahová stránka této dokumentace musí být v rozsahu předepsaném vyhláškou, aby stavební úřad mohl objektivně ověřit, že žalobkyně dle § 129 odst. 3 písm. c) stavebního zákona jednoznačně prokázala, že stavba není v rozporu s obecnými technickými požadavky na výstavbu. Splnění požadavků je prokazatelné jen prostřednictvím dokumentace zpracované podle příslušné vyhlášky. Důkazní břemeno k prokázání splnění zákonných podmínek plynoucích z § 129 odst. 3 stavebního zákona pro dodatečné povolení stavby leží jen na žalobkyni a nemůže být zvýhodněna oproti klasickému stavebnímu řízení. Od této povinnosti jí nezbaví ani v replice pečlivé popisování věcných důvodů, pro které nerespektovala podmínky územního rozhodnutí a stavebního povolení při realizaci stavby.

28. Oproti obecně ve správním řízení uplatňované zásadě materiální pravdy, kdy je za zjištění skutkového stavu v rozsahu dostatečném pro vydání stavebního povolení odpovědný stavební úřad, leží v řízení o dodatečném povolení stavby tato odpovědnost na žalobkyni, která svojí nekázní vyvolala nežádoucí stav ve smyslu stavebního zákona.
29. Žalovaný uvedl, že obsah repliky, který se týká absence výzvy z důvodu nedostatečné dokumentace, kopíruje v podstatě obsah žaloby, proto setrval na svém vyjádření k žalobě. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

VIII. Reakce žalobkyně na vyjádření žalovaného

30. V dalších reakcích žalobkyně nad rámec řečeného poukázala na souhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování žalovaného ze dne 27. 10. 2021, které předložila.

IX. Posouzení věci městským soudem

31. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.).
32. Žaloba je důvodná.
33. Městský soud při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí považoval za nezbytné předně vymezit, jak bylo o žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby rozhodnuto a poté, z jakých důvodů a z jakého skutkového stavu závěry správních orgánů obou stupňů vycházely.
34. Jak vyplývá z výroku prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu, správní orgány v dané věci nerozhodovaly procesním způsobem - o zastavení řízení, ale o zamítnutí žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby podle § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb.,

o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).

35. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona „stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že
- a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
 - b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
 - c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.
36. V ustanovení § 129 odst. 3 je uveden výčet předpokladů, které musí být splněny, aby bylo možné stavbu hodnotit jako souladnou s veřejným zájmem a dodatečně ji povolit. Soud přisvědčuje žalovanému v tom, že v řízení o dodatečném povolení stavby důkazní břemeno o splnění předpokladů souladu stavby s veřejnými zájmy spočívá na stavebníkovi, a byť se tak děje v typově jiném řízení a leckdy za jiné stavební situace, nelze v řízení uplatňovat mírnější kritéria než ta, která jsou kladena na řádné stavební povolení.
37. Pokud stavebník důkazní břemeno neunes, pak stavební úřad nesmí jeho žádosti vyhovět, i kdyby jinak byla vybavena všemi předepsanými náležitostmi a podklady. Nicméně i v režimu dodatečného povolení stavby, při důkazním břemeni stavebníka, není vyloučeno, aby stavební úřad jako odborný orgán poskytl stavebníkovi k prokázání souladu stavby či její změny s požadavky na výstavbu přiměřenou součinnost (např. výzvami k tomu, co má stavebník doložit).
38. Pokud stavebník soulad stavby s veřejným zájmem nedoloží, stavební úřad nemůže stavbu dodatečně povolit. Řízení o dodatečném povolení stavby v takovém případě stavební úřad ukončí meritorním rozhodnutím o zamítnutí žádosti. Oproti usnesení o zastavení řízení, které je vydáváno z procesních důvodů při nedoložení žádosti o náležitosti a podklady dle § 129 odst. 2 stavebního zákona, jde o meritorní rozhodnutí. K takovému meritornímu rozhodnutí stavební úřad v dané věci došel poté, kdy žalobkyně před i po výzvách stavebního úřadu předkládala doplňující dokumentaci a ve věci bylo nařízeno i ústní jednání a prošetření věci na místě samém. Pro meritorní rozhodnutí – tj. posouzení důvodnosti žádosti o dodatečné povolení stavby je tedy podstatné, zda žalobkyně předloženou dokumentací a ostatními doklady prokázala soulad změny stavby s obecnými požadavky na výstavbu. Rozhodování správních orgánů obou stupňů v dané věci je založeno na závěrech, že předložená dokumentace je neúplná, vykazuje nedostatky (náležitosti), na základě kterých nebylo možné posoudit, v čem stavba konkrétně splňuje či nesplňuje Pražské stavební předpisy (viz také vyjádření žalovaného k žalobě). Správní orgány obou stupňů svá rozhodnutí o žádosti o dodatečné povolení stavby založily na úsudku, že ze žalobkyní předložených dokumentací, a to k oběma výzvám stavebního úřadu, nelze dojít k závěru, zda předmětnou stavbu lze či nelze dodatečně povolit, neboť dokumentace předložená žalobkyní je nepřehledná, neúplná a *ačkoli byla několikrát*

doplňována, vykazuje stále nedostatky, na základě kterých nemůže správní orgán postupovat podle § 2 a 3 správního řádu. Stavební úřad a potažmo žalovaný postrádali odkaz na soulad projednávaných stavebních úprav, které byly provedeny bez povolení stavebního úřadu, s jednotlivými paragrafy Pražských stavebních předpisů, které se stavby bezprostředně týkají, a nelze dovodit, podle jakého předpisu byla dokumentace vlastně zpracována. Stavební úřad svůj požadavek odůvodnil tím, že na stavebnících leželo důkazní břemeno prokázání splnění podmínek pro dodatečné povolení stavby. Protože stavebníci i přes dodatečnou lhůtu pro doplnění nedoložili podklady pro řízení tak, aby stavební úřad zjistil stav, o němž by neměl důvodné pochybnosti, stavební úřad žádost zamítl. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí uvedl, že projektová dokumentace nerespektuje náležitosti, které mu předepisuje vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, a to konkrétně v příloze č. 5, která stanovuje povinný obsah projektové dokumentace. Dále uvedl, že mu „není zřejmé, kam podřadit předloženou textovou část projektové dokumentace označenou „Průvodní technická zpráva““. Žalovaný konstatoval, že prováděním stavby došlo k tak významným změnám vnějšího vzhledu stavby (jejímu navýšení atd.), že bylo nutno stavbu komplexně posoudit v souladu s § 90 stavebního zákona. Až v napadeném rozhodnutí konkrétně konstatoval, co bylo nezbytné předložit – charakteristické řezy a pohledy dokumentující návaznost na stávající zástavbu a začlenění stavby do stávající zástavby jak z hlediska urbanistického, tak z hlediska architektonického. Tyto výkresy stavebníci dle žalovaného nedoložili. Dále stavebníci nepředložili výpočet pro dopravu v situaci, kdy se obchodní plocha i celková plocha bytů rozšířila.

39. Uvedená argumentace vlastně svědčí o tom, že stavební úřad, potažmo ani žalovaný nemohli vůbec a přesvědčivě posoudit soulad změny stavby ze zákonnými požadavky na výstavbu, z čehož vzešel závěr, že žalobkyně nesplnila podmínky pro dodatečné povolení stavby.
40. Jestliže stavební úřad po učiněných výzvách rozhodl ve věci meritorně o zamítnutí žádosti, pak bylo na něm, aby ve svém rozhodnutí přezkoumatelně uvedl, v čem a z jakých konkrétních důvodů žalobkyní předložená dokumentace, ale i další doklady nejsou způsobilé prokázat soulad změny stavby s veřejným zájmem, zejména, aby zhodnotil, co žalobkyně k výzvám stavebního úřadu a k jejich jednotlivým bodům nedoložila, co tedy v projektové dokumentaci a dokladech obsahujících stanoviska dotčených orgánů státní správy chybí a bránilo dodatečnému povolení stavby. To vše z hlediska ustanovení § 129 odst. 3 stavebního zákona jak z hlediska územních (šlo-li o změnu výšky i půdorysu stavby), tak z hlediska obecných požadavků na výstavbu v Pražských stavebních předpisech, což by mělo vliv na posouzení (v odvolacím i soudním přezkumu), zda je doplněná dokumentace dostačující či nikoliv a předmětná změna stavba obстоjí či neobstojí i ve změněných parametrech. I když žalovaný shledal, že se stavba plošně i výškou odchyluje od původního stavebního povolení a i vnitřní struktura stavby doznala určitých dispozičních změn, jde o změnu stavby, o níž je vedeno řízení o jejím dodatečném povolení, to samo o sobě však nemusí znamenat, že by stavba nebyla v souladu s cíli územního plánování zasazením v dané lokalitě nebo že by dispoziční změny byly v rozporu s obecně technickými požadavky na výstavbu. Kvalita důvodů rozhodnutí o zamítnutí žádosti totiž předurčuje možnost náležitého soudního přezkumu, když soud sám logicky nemůže zhodnotit, zda žalobkyně předložila dostatečné podklady a také kvalifikovat tyto doklady jako dostačující či nedostačující a prokazující či neprokazující soulad stavby s územními hledisky a stavebně technickými parametry dle stavebních

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

předpisů. Byť soud nezpochybňuje, že správní orgány po obdržení doplněné projektové dokumentace došly k závěru o nedostatečnosti této dokumentace v relevantních hlediscích stavebních předpisů, z rozhodnutí stavebního úřadu konkrétní a podkladům řízení odpovídající nález nevyplývá a žalovaný jej rozvinul až ve vyjádření k žalobě. Rozhodnutí správních orgánů jsou založena na skutečnostech, vyplývajících spíše ze vzájemného neporozumění toho, co požadoval stavební úřad a co dokládala žalobkyně, resp. jak žalobkyně chápala výzvy stavebního úřadu, nikoliv na tom, že by projevovala nekázeň při odpovědích na požadavky stavebního úřadu.

41. Pro účely uvedeného přezkumu důvodů zamítnutí žádosti soud vycházel z následujícího skutkového stavu věci, z něhož zjistil, že ve spojení s odůvodněním napadeného rozhodnutí nenastoluje podmínky pro to, aby soud mohl přesvědčivě vejít na závěr žalovaného, že žalobkyně v doplněné dokumentaci a dalších podkladech nesplnila podmínky ust. 129 odst. 3 stavebního zákona, a stejně tak nemohl vejít ani na námitky žalobkyně, že jí předložené podklady postačovaly pro prokázání souladu stavby s chráněnými veřejnými zájmy. Uvedené vyplývá z následujícího obsahu správního spisu.
42. Dne 26. 9. 2017 podali stavebníci žádost o dodatečné povolení stavby.
43. Stavebníci dne 25. 10. 2017 doplnili žádost o dodatečné povolení stavby o kladná vyjádření a závazná stanoviska dotčených orgánů státní správy ke změně stavby – dodatečnému povolení (složka označená jako „původní podání“ a složka č. 3 -dodatečné povolení).
44. Výzvou ze dne 14. 11. 2017 stavební úřad vyzval stavebníky, aby do 31. 12. 2017 doplnili žádost tak, aby obsahovala náležitosti podle § 37 odst. 2 správního řádu, s označením dalších účastníků řízení. Z žádosti mělo být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba měla uvést své identifikační údaje v souladu se správním řádem. Dále stavební úřad požadoval podklady jako pro stavební řízení v souladu s § 129 odst. 2 stavebního zákona, tzv. včetně autorizované projektové dokumentace podle přílohy č. 5 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Stavebníci dne 4. 12. 2017 doložili žádost na předepsaném formuláři společně s 10 dílčími výkresy s tím, že předkládají projektovou dokumentaci podle přílohy č. 5 vyhl. č. 499/2006 Sb. (část B podání).
45. Výzvou ze dne 19. 3. 2018 byli stavebníci upozorněni, že podali žádost bez předepsaných náležitostí, neboť předložená projektová dokumentace obsahovala dle stavebního úřadu pouze průvodní zprávu se zhodnocením závěrů stanovisek dotčených orgánů, geometrický plán pro vyznačení budovy a dílčí výkresy bez vyznačení provedených změn. Stavebníci tak byli vyzváni, aby do 30. 4. 2018 (i) uvedli projektovou dokumentaci do souladu s požadavky vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, (ii) uvedli projektovou dokumentaci do souladu s požadavky vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, (iii) uvedli projektovou dokumentaci tak, aby byl jednoznačně zřejmý rozsah projednávaných změn stavby, (iv) doložili stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů vztahujících se ke všem projednávaným změnám, (v) doplnili doklad o tom, že zhotovitel uvedený v žádosti má oprávnění realizovat stavbu bytového domu. Zároveň byli stavebníci vyrozuměni, že nebudou-li nedostatky žádosti ve stanovené lhůtě odstraněny, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu *zastaveno*.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

46. Dne 30. 7. 2018 stavebníci předložili další doplnění žádosti s podáním, že reagují na výzvu stavebního úřadu ze dne 19. 3. 2018 a v bodech 1.-7., mimo jiné, uvedli přehled dokumentace, z níž část již předložili (potvrzenou projektovou dokumentaci s vyjádřeními k řešení bezbariérového přístupu) a další doklady - soutisk původního stavebního povolení a změn, opětovně stanoviska dotčených orgánů státní správy ze dne 25. 10. 2017 s vyznačením projednávaných změn, projekt vytápění...a další.
47. Dne 10. 9. 2018 vydal stavební úřad oznámení o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby a pozvání k ústnímu jednání na 11. 10. 2018 s odůvodněním, že stavba je prováděna v rozporu s vydaným územním rozhodnutím ze dne 18. 2. 2009 a stavebním povolením ze dne 6. 5. 2013 a v rozporu s povolenou změnou stavby před jejím dokončením schválenou zápisem do stavebního deníku ze dne 20. 1. 2016. Rozdíly oproti stavebnímu povolení pak stavební úřad vymezil v jednotlivých bodech v odůvodnění oznámení, z nichž je zřejmé, že rozpor stavby se stavebním povolením a dalšími povolenými změnami spočívá ve změně vnějšího vzhledu stavby ve výškových parametrech, v rozdílném rastru stavebnětechnických otvorů, jiném členění balkónů a vstupu do nebytových prostor, úrovně podlahy a vjezdu do garáží, styku s komunikacemi a vnitřních dispozic ve 4.NP a 5NP.
48. Z protokolu o ústním jednání ze dne 11. 10. 2018 na místě samém vyplývá, že stavební úřad porovnal stav na místě samém se stavem v předložené dokumentaci a shledal, že výkresová část místy neodpovídá skutečnému stavu, což bylo zakresleno propisovací tužkou přímo do konkrétních výkresů půdorysů jednotlivých podlaží. V protokolu se uvádí, že z místního šetření byla pořízena fotodokumentace, která bude součástí spisového materiálu, výkresy budou okopírovány a budou součástí tohoto protokolu. Stavebníci požádali o zaslání protokolu. Pořízená fotodokumentace je součástí protokolu, v převážné části zachycuje vnitřní prostory domu, jednotlivé fotografie neobsahují popis místa, vztah k prvkům projektové dokumentace a zjištěné rozpory. Výkresy obsahují zákresy změn. Po provedení ústního jednání nebyly učiněny žádné další úkony a dne 28. 11. 2018 vydal stavební úřad rozhodnutí, v němž žádost stavebníků o dodatečné povolení stavby zamítl.
49. Na základě uvedeného skutkového stavu věci má soud za prokázané a mezi účastníky řízení za nesporné, že žalobkyně, resp. stavebníci prováděli stavbu v rozporu se stavebním povolením a změnami povolenými před dokončením stavby. Proto bylo vedeno řízení o odstranění stavby a v jeho rámci k žádosti stavebníků řízení o dodatečné povolení stavby. Řízení o dodatečné povolení stavby je řízením návrhovým. Žadatel, který má zájem na tom, aby bylo jeho žádosti vyhověno, musí být v řízení o žádosti aktivní, což mj. znamená předkládat doklady, jejichž předložení mu ukládá zákon. Bylo tedy povinností stavebníků a v jejich zájmu, aby stavebnímu úřadu v rámci žádosti předložili všechny požadované podklady. Oproti tomu však nelze opomenout, že dle § 45 odst. 2 správního řádu je v řízení o žádosti je správní orgán povinen vyzvat žadatele k doplnění žádosti, domnívá-li se, že žádost vykazuje určité nedostatky. V souladu se zásadou součinnosti správního orgánu s dotčenými osobami se tedy uplatní povinnost správního orgánu pomoci s jejich odstraněním (viz Jemelka Luboš, Pondělíčková Klára, Bohadlo David. *Správní řád*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 282). Správní orgán tedy i v podmínkách řízení o dodatečném povolení stavby, pokud je to zapotřebí, je povinen vytvořit účastníku řízení podmínky pro řádné odstranění vad podané žádosti, a tedy unesení důkazního břemene, které ho v řízení o podané žádosti tíží. Neučiní-li tak, respektive nelze-li mít výzvu

správního orgánu k odstranění vad podané žádosti za řádnou, nemůže se správní orgán bránit tím, že to byl právě účastník řízení, kdo byl povinen požadované doklady předložit, zvláště v případech, kdy potřebné podklady mají být takové, aby jejich relevanci bylo možné odborně (technicky i právně) posoudit (typicky ve stavebním řízení).

50. Soud v dané věci nezpochybňuje, že žalobkyně k výzvám stavebního úřadu doplňovala svou žádost chaoticky a nesourodě, resp. neúplně, bez koncepční technické a právní argumentace v koncentraci na jednotlivé odchylky stavby. Nicméně fakticky, a to již dne 11. 9. 2017 před podáním žádosti o dodatečné povolení stavby předložila dokument označený jako „Průvodní technická zpráva“ a obsahující jak stanoviska některých dotčených orgánů státní správy s připojenými i závaznými stanovisky, tak i výčet změn na fasádě stavby a v jejím dispozičním provedení. Další dokumentaci včetně stanovisek dotčených orgánů státní správy pak předkládala po výzvách stavebního úřadu k doložení změn a při místním šetření byla upozorněna na nesoulad projektové dokumentace se stavem na místě samém v částech dokumentace označených propisovací tužkou. Po těchto úkonech stavební úřad však se žalobkyní již nejednal a vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně, odůvodněné toliko rozporem s právními předpisy v tom, že dokumentace (a stavebním úřadem je v rozhodnutí posuzována konkrétně dokumentace ze dne 30. 7. 2018) neobsahuje pojednání o souladu změn stavby s jednotlivými paragrafy Pražských stavebních předpisů a nelze dovést, podle jakého předpisu je vlastně zpracována. Soud shledal, že tato dokumentace označená jako 06/2018 obsahuje část A - Průvodní zpráva a část B - Souhrnná technická zpráva. V Průvodní technické zprávě se v úvodní části uvádí, že je zpracována podle vyhl. č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb a podle nařízení č. 10/2016 Sb. hl.m. Prahy (Pražské stavební předpisy). Odkaz na vyhl. č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, který je stavebním úřadem vytýkán jako matoucí, je uváděn, pravděpodobně omylem, v rámci pojednání o funkčním využití území pro danou stavbu dle územního plánu, o kterém však není sporu, že je určené jako všeobecně obytné. Nicméně vadou dokumentace dle stavebního úřadu byla absence porovnání změn s jednotlivými obecně technickými požadavky na výstavbu *dle konkrétních paragrafů Pražských stavebních předpisů*, takový požadavek však vůči žalobkyni nebyl ve výzvách vznesen a stavební úřad, potažmo ani žalovaný vůbec ve svých rozhodnutích nevyhodnotily, zda a v čem předložená dokumentace Pražským stavebním předpisům neodpovídá, případně, co v ní z tohoto hlediska chybí. To je důsledkem skutečnosti, že správní orgány obou stupňů totiž nezhodnotily, jak žalobkyně jednotlivým bodům výzev dostála, či co k výzvám nedoložila, aby bylo možné přehledně seznat, zda žalobkyně vyhověla výzvám stavebního úřadu, zejména výzvě ze dne 19.3 2018 z hlediska doložení dokumentace podle vyhl. č. 398/2009 Sb. a vyhl. č. 499/2006 Sb. a v čem nedoložila i soulad s Pražskými stavebními předpisy, který ve výzvách zmíněn nebyl. Správní orgány v důsledku místního šetření a zákresu změn do výkresů také ve svých rozhodnutích konkrétně nepopsaly a nevyhodnotily, v čem konkrétně změna stavby porovnaná s předloženou dokumentací při místním šetření bránila posouzení souladu změn stavby s cíli územního plánování a obecnými požadavky na výstavbu. To ostatně žalovaný přiznává i ve vyjádření k žalobě. Z hlediska konfliktu mezi žalobkyní doloženou dokumentací, která se ke změnám stavby vztahuje a požadavky správních orgánů na to, aby žalobkyně doložila dokumentaci ve vztahu k právním ustanovením Pražských stavebních předpisů, tak městský soud neměl podmínky pro to, aby přezkoumal, zda podklady předložené žalobkyní skutečně neumožňují posoudit charakter a rozsah změn stavby tak, že již nebylo možné v řízení o dodatečném povolení stavby pokračovat a

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

v součinnosti se žalobkyní vady dokumentace ke konkrétním výhradám stavebního úřadu odstranit. I při přistoupení na přísná pravidla řízení o dodatečném povolení stavby, na prioritní důkazní břemeno stavebníků, nelze v dané věci opominout i chaotičnost postupu stavebního úřadu, která měla vliv na to, že jak stavební úřad, tak i žalobkyně nepředložili natolik jasnou argumentační platformu, na které by mohl soud přezkum napadeného rozhodnutí postavit. Stavební úřad činil vůči žalobkyni výzvy k doplnění žádosti dne 14. 11. 2018 a dne 19. 3. 2018 s tím, že nebude-li potřebná dokumentace doložena, řízení zastaví, posléze však předložené doklady posoudil jako neúplné, nedostatečné tak, že odůvodňují zamítnutí žádosti pro nesplnění podmínek § 129 odst. 3 stavebního řádu. Přitom posuzoval jen dokumentaci předloženou žalobkyní dne 30. 7. 2018, aniž by přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, tedy i k dokumentaci předložené dne 11. 9. 2017 a dne 25. 10. 2017 s kladnými stanovisky dotčených orgánů státní správy a aniž by z těchto dokladů dovodil, v čem žalobkyně nesplnila body výzvy a dále i podmínky Pražských stavebních předpisů. V souvislosti s tím, nelze než vejít na námitky žaloby, že tak učinil, aniž by žalobkyně byla dostatečným způsobem vyzvána k doplnění toho, co bylo potřebné pro posouzení dodatečného povolení stavby dle Pražských stavebních předpisů nebo aby jí v rozhodnutí stavebního úřadu bylo vyloženo, proč těmto Pražským stavebním předpisům předložená dokumentace vůbec neodpovídá. Za daného stavu řízení před stavebním úřadem a řady otázek vztahujících se k jednotlivým změnám na stavbě a jejich stavebně technickému řešení, nelze totiž v soudním přezkumu bez náležitého a podkladům odpovídajícího posouzení samotnými správními orgány v jejich rozhodnutích zvážit míru toho, zda toto doplnění bylo jen na žalobkyni či zda šlo o skutečnosti, kdy bylo na místě požadovat určitou součinnost se stavebním úřadem. Jako odborným orgánem stavebního dohledu. Vzhledem k tomu, že v průběhu správního řízení nebyla, dle náhledu soudu, v této věci nastolena potřebná a přehledná součinnost mezi stavebním úřadem a žalobkyní, měla tato skutečnost vliv i na vypořádání odvolací námitky žalobkyně, poukazující na jen marginální charakter dispozičních změn v objektu stavby, kdy žalovaný k této námitce uvedl, že není problematický rozsah či charakter dispozičních změn, ale jejich provedení v rozporu s doloženou projektovou dokumentací při místním šetření. Uvedená argumentace je neuchopitelná v tom, že pokud by rozsah nebo charakter těchto dílčích změn fakticky nebyl problematický ve smyslu, že by nebránil povolení stavby, ale byl by nesouladný s doplněnou projektovou dokumentací, pak tato dokumentace mohla být žalobkyní následně dána do souladu. Ze spisu však jednoznačně nevyplývá, že by výkresy, které se staly součástí protokolu o místním šetření a v nichž byly nesoulady zakresleny, byly žalobkyni k žádosti stavebníků při místním šetření zaslány. Ze záznamu ze spisu sice vyplývá, že byl stavebníkům zaslán protokol z kontrolní prohlídky, což by mělo být i s výkresy, žalobkyně však v odvolání namítala, že výkresy jim zaslány nebyly. Nadto po místním šetření již nenásledovaly žádné úkony a bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí žádosti.

51. Soud shrnuje, že z rozhodnutí stavebního úřadu, ale i z napadeného rozhodnutí přitom plyne, že stavební úřad žalobkyni opakovaně vyzýval k odstranění nedostatků žádosti, nicméně z jeho výzev není zcela zřejmé, že by ji vyzýval k odstranění nedostatků dle Pražských stavebních předpisů, pro jejichž neodstranění nakonec žádost zamítl. Soud tak došel k závěru, že žalovaným finálně namítané nedostatky, spočívající v nepřehlednosti a neúplnosti žalobkyní předložené dokumentace a daleko konkrétněji a v celku vytýčené až v technických parametrech ve *vyjádření k žalobě*, se rekrutují z věcné nesouslednosti a obsahu jak vydaných výzev stavebního úřadu, tak reakcí žalobkyně na tyto výzvy, a proto

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

způsobují nepřesvědčivost závěrů správních orgánů obou stupňů, že žalobkyně v řízení nesplnila podmínky pro dodatečné povolení stavby.

52. Nad rámec výše uvedeného soud dodává, že požadavek stavebního úřadu na vybavení podkladů žádosti „*jednotlivými paragrafy Pražských stavebních předpisů, které se stavby bezprostředně týkají*“, je v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů. V souladu s judikaturou Ústavního soudu lze v obecné rovině říci, že pokud procesní právní úkony občanů jako účastníků správního řízení (účastníků správně právních vztahů) obsahují nejasnost, přičemž takovouto vadu je možno odstranit, jsou správní orgány povinny dát účastníkům řízení příležitost tuto nejasnost odstranit (§ 4 odst. 1 a 2 a § 37 odst. 3 správního řádu), jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2008, čj. 1 As 30/2008-49. Zda bylo či nebylo možno takové vady odstranit v předmětném řízení a zejména, jaký vliv mělo jejich neodstranění na dodatečné (ne)povolení stavby bylo na odborném posouzení správních orgánů.

X. Závěr a náklady řízení

53. Na základě shora uvedených skutečností městský soud podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost, spočívající v tom, že závěr žalovaného není založen na takovém skutkovém a právním posouzení věci, které by odpovídalo shromážděným podkladům řízení, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud ve věci rozhodoval bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci k výzvě soudu nevyjádřili nesouhlas s projednáním a rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání.
54. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč a náklady právního zastoupení, k němuž došlo v průběhu řízení po podání žaloby. Ty tvoří odměna zástupci žalobce za 1 úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení), neboť po předložení plné moci nedošlo ze strany zástupce žalobkyně k podání nebo návrhu ve věci samé. Podání ze dne 3. 1. 2022, které je předložením závazného stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 27. 10. 2021 není podáním ve smyslu advokátního tarifu a vzhledem k přezkumu napadeného rozhodnutí ke skutkovému a právnímu stavu ke dni vydání není úkonem, který by byl spojen s účelně vynaloženým nákladem. Za 1 úkon právní služby náleží náhrada po 3.100,- Kč a 1x paušál 300,- Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a § 13 odst. 3 cit. vyhlášky s připočtením částky DPH ve výši 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty z částky 6 800 Kč, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí tedy 7 114 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. března 2022

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu